

نقش ورزشکاران در رسیدگی به مشکلات مردم در گفت‌وگوی «جوان» با احسان لشکری قهرمان سابق کشتی جهان

نمی‌توان فقر و معضلات را دید و بی‌تفاوت ماند

خادم گفت به عنوان قهرمانان کشتی در قبال مردم مسئولید

بله همین طور است، ما از چند ماه قبیل داریم روی کمک‌رسانی به این مردم عزیز و شریف کار می‌کنیم و طبق برنامه‌ریزی‌هایی که انجام شده هر کدام از مامستول یک چیز هستیم، یکی وظیفه تأمین خورد و خوراکشان را برعهده دارد، یکی برای تأمین اقلام گرمایشی و وسایل خانه کار می‌کند، یکی روی بحث پزشکی، یکی روی مدارس و هر کدام به موضوعی رسیدگی می‌کنیم تا به لطف خدا بتوانیم گروه‌ای هر چند کوچک از زندگی این مردم که به راستی محروم هستند، باز کنیم.

از خبر به امام علی(ع) بگویید، استراتژ این پروژه از کی و با چه هدفی زده شد؟
راستش را بخواهید آقای خادم خودشان خیلی قبل تر به این مسائل رسیدگی می‌کردند اما یک بار بعد از قهرمانی ما جسمه‌ای گذاشتند و گفتند که‌شما به عنوان قهرمانان کشتی وظیفه‌ای در قبال مردم دارید و هر کدام باید یک منطقه را پوشش دهید؛ حالا به هر شکلی، با‌اعتباری که بین مردم دارید و با راپزنی‌هایی که می‌توانید در این راستا انجام دهید و هر شکلی که می‌توانید به نوعی تأثیری در زندگی مردم مناطق محروم داشته باشید و این پروژه از همان جا استارت خورد. البته قبل از آن خودم به شکل تک‌محور کارهایی می‌کردم، مثلاً در ماجرای زلزله کرمانشاه کمک‌های مردم‌شهر و استان قزوین را جمع‌آوری کردم و به کمک مردم زلزله‌زده کرمانشاه رفتم اما از ۹ ماه قبل به همراه آقای خادم و سایر بچه‌ها به طور متمرکز و برنامه‌ریزی شده در مناطق محروم مرزی یا خیلی از جاهایی که مسئولان هم خبری از آن ندارند مردم آنجا چه شکلی دارند زندگی می‌کنند مشغول کار هستیم.

بدون شک انجام کارهای خیر و کمک به مردم لذت‌بخش است اما لازمه حضور در این امور صرف زمان بسیاری است و سختی‌های خاص خود را دارد، این سختی‌ها باعث ترس احسان لشکری از قبول این مسئولیت نشد؟

واقعیت این است که شما اگر برای تفریح هم بخواهید به جایی مثل سیستان بروید، مسیر دور و سخت می‌تواند خسته‌تان کند اما همه کارها با برنامه‌ریزی‌های دقیق انجام می‌شود، علاوه بر آن شور و حالی که آقای خادم ایجاد می‌کنند نمی‌گذار احساس خستگی یا ترس کنیم، جازا آن وقتی شما می‌روید و شرایط مردم را می‌بینید که چطور در فقر کامل به سر می‌برند، اگر اندکی از انسانیت بوبره باشید دیگر نمی‌توانید به سادگی از کنار آنها بگذرید، باید زندگی مردم را ببینید که حتی آبی برای خورد ندارند، آن وقت هر گز به خود اجازه نمی‌دهید که چیزی مثل ترس باعث شود یا پس بکشید، وقتی می‌بینید دختر بچه برای شستن ظرف و لباس در رودخانه دستش توسط گندو خورده می‌شود، نمی‌توانید قدمی برایش برندارید و ناخودآگاه در گیر می‌شوید آن قدر که

حجم ویرانی‌ها و مشکلات گاه به قدری عظیم است و گسترده که می‌تواند توی

دل هر کسی را خالی کند اما نه وقتی پهلوان تشکی باشی که از تختی برایت بیه یادگار مانده. آن وقت نه از سیل خوزستان ترس برت می‌دard و نه ویرانی‌های آب‌های خروشان که نفس‌های سیستان را به شماره انداخته و خانه‌هایشان را ویران کرده، نه از رورایوبی مردمی که از پیش یا افتاده‌ترین امکانات اولیه زندگی محروم هستند و نه از سختی‌های راه‌آوردوری مسیر. احسان لشکری را سخت می‌توان در بین مردم سیستان، خوزستان، خراسان و دیگر مناطق محروم شناسخت وقتی صادقانه و عاشقانه در حال توزیع مواد غذایی، بهداشتی و... است و تلاش می‌کند برای از دوش مردمی که بلایای طبیعی ضربهای مهلک به پیکره زندگی‌شان وارد کرده، برآرد. گویی این همان قهرمان و مدال‌آوری نیست که برنز المپیک لندن و قهرمانی جهان و همچنین ۴ طلای سال‌های ۲۰۰۹، ۲۰۱۰، ۲۰۱۴ و ۲۰۱۶ قهرمانی آسیا را با خود برای پوشش به افغان آورده. مردی که روی تشک کشتی لوزه می‌اندازد بر اندام حرف‌ان اما شانه به‌شانه مردم که قدم بر می‌دارد برای شکستن سد مشکلات، می‌توان به وضوح دید که پهلوانی را قبل از قهرمانی آموخته. مردی که فقط این روزها در کنار مردم سیل‌زده سیستان که طی ۹ ماه گذشته با تلاش برای بر داشتن باری از دوش مردم مناطق محروم بار دیگر ثابت کرد که کشتنی یعنی پهلوانی، یعنی بساد آور تختی، یعنی دستگیری از مردم. ■ ■ ■

حضور قهرمانان کشتی در کنار مردم سیل‌زده سیستان و بلوچستان بار دیگر ثابت کرد که دوبنده پوشان با هر عنوانی، همیشه جزئی از مردم و با مردم هستند.

این روزها به واسطه سیلی که آمده، نگاه‌ها به سمت مردم این منطقه جلب شده اما قبل از این سیل همه آنها شرایط خوبی نداشتند و حتی برای تأمین خورد و خوراکشان هم با مشکل مواجه بودند. مردم سیستان به جز ت‌بامه رفتن تریب مردم این مناطق، در شرایط خوبی نیستند و نیاز به کمک و حمایت‌های مردم و مسئولان دارند. اینجا فقر پیدا می‌کند، فقر مطلق، در حالی که اینها هم حق دارند یک زندگی حداقل و معمولی داشته باشند و درست نیست در شرایطی باشند که از ساده‌ترین امکانات که دلشتن آب شرب است و مسائل بهداشتی پزشکی محروم باشند.

به نظر می‌رسد پروژه ر رسیدگی به مناطق محروم سیستان و بلوچستان خیلی قبل تر از سیل ویرانگری که این روزها این منطقه را درگیر کرده آغاز شده بود.

گفت‌وگوی «جوان» با حسن رحیمی، قهرمان سابق کشتی آزاد جهان و عضو مؤسسه خیریه علی ابن ابیطالب^(ع)

خدمت به مردم را وظیفه ورزشکاران می‌دانیم

باید سختی و مشکلات مردم را به گوش مسئولان برسانیم

حضور چهره‌های ورزشی بین مردم می‌تواند نگاه مردم به ورزش و ورزشکاران را تغییر دهد.

اکثر ورزشکاران ایران از قشر متوسط و پایین‌تر هستند به همین خاطر درد و رنج مردم را بهتر حس می‌کنند. مشکلات حاکم بر تمرینات و ورزش کشور باعث می‌شود در ک بهتری داشته باشند. وقتی یک ورزشکار قهرمان جهان می‌شود یا مدال المپیک می‌آورد نباید فقط به فکر خودش باشد. او هم روزی یکی از مردم عادی جامعه بوده و مشکلات روزمره را به عینه دیده، باید وظایف اجتماعی‌اش را انجام دهد. در واقع باید کارهایی که مسئولان انجام نمی‌دهند یا نمی‌توانند انجام دهند را برعهده بگیرد. در سیل لرستان من این مسئله را به چشم خود دیدم؛ بی‌توجهی به آن مناطق آن قدر زیاد بود که مردم هیچ‌کس را کنار خود نمی‌پذیرفتند. اگر می‌فهمیدند ما مسئول هستیم بر خورد دیگری با ما می‌کردند. در این شرایط افرادی مثل ورزشکاران و قهرمانان هستند که می‌توانند در کنار مردم باشند. از قدیم ورزشکارن به ویژه کشتی‌گیران در روزهای سخت کنار مردم بوده‌اند، چه در زمان آقاخانی و چه امروز که جامعه کشتنی مسئولیت اجتماعی‌اش را فراموش نکرده است. اینکه شاید برخی ورزشکاران و چهره‌های شناخته‌نده ورزش مسئولیت‌شان را انجام نمی‌دهند شاید روحیه این کار را ندارند. جدا از بحث کمک‌های مالی، حضور یک ورزشکار در جمع مردم قوت قلبی برای آنهاست. وقتی بین ساکنان مناطق محروم، سیل‌زده و زلزله‌زده می‌رویم و متوجه می‌شوند ورزشکار هستیم واقعاً خوشحال می‌شوند. فوتبال شرایط متفاوتی دارد، برخی از فوتبالیست‌های ما یک دفعه به همه چیز می‌رسند، برخی هم درگیر مسائل تیم‌شان هستند و برخی از فوتبالیست‌ها نیز انصافاً ثابت کرده‌اند مردم‌شان را از یاد نمی‌برند. در کل حضور ورزشکاران تأثیر فوق‌العاده‌ای بین مردم دارد و نگاه‌شان را به ورزش تغییر می‌دهد.

کمک‌های مردمی را چگونه جمع‌آوری می‌کنید؟
از طریق صفحات مجازی که داریم، این کمک‌ها را جمع‌آوری کنیم. هر کس که ما را می‌شناسد یا خیرین چه در داخل کشور و چه خارج از کشور در حد توان‌شان به مؤسسه خیریه امام علی(ع) کمک می‌کنند. تا زمانی که خدا یاری‌مان کند به این مسیر ادامه می‌دهیم. در تالشیم برای کپرت‌نشینان منزل مسکونی و مدرسه بسازیم و لوله‌کشی‌ای را با انجام دهیم. هر کسی را اعتبار و آبروش مایه می‌گذار تا شرایط زندگی‌برایشان آسان‌تر شود. متأسفانه اوضاع زندگی مناطق محروم آن قدر دشوار است که فعلاً باید برای تأمین امکانات اولیه‌شان تلاش کنیم.

از سایر رشته‌ها کسی حضور ندارد ولی چند نفر از هنرمندان با ما همکاری می‌کنند.

انتشار اخبار کمک‌رسانی کشتی‌گیران به مردم مناطق محروم و سیل‌زده چه تأثیری در ترویج هر چه بیشتر روحیه پهلوانی بین ورزشکاران دارد؟

خیریه ما بخشی که دارد این است زیاد دنبال دیده شدن و تبلیغات نیست. تلاش می‌کنیم بی سروصدا و بدون دوربین به مناطق برویم و کمک‌رسانی کنیم. هر کس بخواهد و مشتاق باشد می‌تواند در کنار ما حضور داشته باشد و خودش را نشان دهد. مهم این است که با نیت خالص پای کار بیایند نه اینکه دنبال عکس گرفتن و دیده شدن باشند. همین که سختی‌ها و کمبودهای مردم به گوش مسئولان برسد برایمان کافی است.

تمرکز گروه شما تنها روی مناطق محروم سیستان و بلوچستان است یا به مناطق دیگر هم سر می‌زنید؟
در حال حاضر روی مناطق محروم سیستان، زاهدان، چابهار و روستاهای اطراف آنها تمرکز کرده‌ایم. علاوه بر این یک روستایی هست به نام ممبین در شهر آیده خوزستان که کمیل قاسمی پیگیر مسائل این بخش است. علاوه بر این سر زدن به مناطق مرزنشین خراسان رضوی را نیز در برنامه داریم. سعی کرده‌ایم در مناطق مختلف بخش شویم و به هر جا که نیاز بیشتری دارند کمک‌رسانی کنیم.

بین اعضای گروه خیریه‌ای که تشکیل شده به غیر از کشتنی‌گیران سایر ورزش‌شکاران هم حضور دارند؟
در کنار گروه خیریه‌ای که تشکیل شده به غیر از کشتنی‌گیران سایر ورزشکاران هم حضور دارند؟

رنج می‌برند. این اواخر یک پزشک هم در بین ما حضور داشته چرا که هر بار که به این منطقه محروم می‌رویم بیماران زیادی به ما برای کمک مراجعه می‌کنند. خدمت به مردم را وظیفه خودمان می‌دانیم. در این سفرها نه دوربینی یا خودمان می‌بریم و نه رسانه‌ای تنها با گوشی‌های خودمان چند عکس گرفتیم و در صفحات شخصی‌مان منتشر کردیم. آن‌هم تنها به این خاطر که این عزیزان دیده شوند و مسئولان فکری به حال مشکلات آنها بکنند. مثل حوارنسی، دختر بچه‌ای که گاندو (تمساح ایرانی) دستش را قطع کرده بعد از ۲۰ روز بی‌خبری و بی‌توجهی به او، وقتی به این منطقه رفتیم، به حواس‌ر زدیم و شخصاً پیگیر مراحل درمانی‌اش شدم. به لطف خدا دست مصنوعی این دختر بچه سیستانی روی بازویش نصب شده است.

خیلی از ورزشکاران اهمیتی به مسئولیت اجتماعی‌شان نمی‌دهند. با چه انگیزه‌ای حضور در فعالیت‌های خیر خواهانه به یکی از برنامه‌های اصلی زندگی‌تان تبدیل شده‌است؟
همان‌طور که گفتیم ورزشکاران در قبال مردم وظایف اجتماعی هم دارند. بسیاری از مناطق محروم سیستان و بلوچستان را دیده‌اند و هر کسی نمی‌تواند به این مناطق ورود کند ولی مردم کشورمان ورزشکاران و قهرمانان‌شان را دوست دارند و با آنها زندگی می‌کنند. آنها ورزشکاران را از خودشان می‌دانند به همین خاطر قشر ورزشی راحت‌تر می‌توانند در این مناطق حضور پیدا کنند. وقتی کنار این عزیزان قرار می‌گیریم آنها حس می‌کنند که تنها نیستند. درواقع وظیفه اجتماعی یک قهرمان این است بعد از پایان دوران قهرمانی و حتی در طول دوران قهرمانی باید در کنار مردم قرار بگیرد چرا که ورزشکاران الگوی جامعه هستند، آنها هستند که باید نشان دهند، با اینکه عکس‌هایشان در کل کشور روی بیلبوردها رفته و همه آنها را می‌شناسند باز هم در کنار مردم‌شان هستند. دردهای آنها را می‌دانند و در حد توان‌شان به مردم کمک می‌کنند.

استقبال هموطنان مناطق محروم از حرکت خودجوش و جهادی شما چگونه بود؟

اول که به این مناطق رفتیم مردم خیلی به ما اعتماد نمی‌کردند و خیال می‌کردند گروه ما نیت مثل برخی مسئولان فقط برای گرفتن عکس و وعده دادن آمده است اما وقتی دیدند هر هفته به آنها سر می‌زنیم، کمک‌های مردمی و اتوزیع می‌کنیم و پیگیر خواسته‌هایشان هستیم نظر‌شان تغییر کرد. در ریان به ریان کمک‌های جمع‌آوری شده را به دست نیازمندان واقعی رساندیم. جادار از مردم کشورم تشکر کنیم، هموطنان ما همیشه کنار هم بوده‌اند به ویژه در شرایط سخت. در حال حاضر مردم آن مناطق دیگر ما را جزئی از خودشان می‌دانند.

مردم سیل‌زده سیستان و بلوچستان با مشکلات زیادی دست و پنجه نرم

می‌کنند. سختی‌های زندگی در مناطق محروم این استان پس از سیل ویرانگر چندین برابر شده است. با اینکه مسئولان برای حل مشکلات وارد عمل شده‌اند اما در این روزهای سخت حضور ورزشکاران و مدال‌آوران در این مناطق، مردم محروم را به آینده امیدوار می‌کند. اخیراً جمعی از کشتنی‌گیران و قهرمانان این رشته در قالب خیریه به امام علی(ع) و به سرپرستی رسول خادم رئیس پیشین فدراسیون کشتی، به مناطق محروم کشور می‌روند و ضمن دستگیری از آنها کمک‌های مردمی را نیز به دست آنها می‌رسانند. حسن رحیمی، قهرمان کشتنی آزاد جهان و آسیا همچنین نفر سوم المپیک ربو یکی از کسانی است که با پایان دوران قهرمانی‌اش مسئولیت اجتماعی‌اش را از یاد نبرده است.

هموطنان مادر سیستان و بلوچستان اسیر سیل ویرانگر هستند. چه عاملی باعث شد که شما و قهرمانان دیگر ورزشی به کمک مردم سیل‌زده بشتابید؟

مؤسسه خیریه علی ابن ابیطالب(ع) با مدیریت رسول خادم فعالیت می‌کند و کمک‌های مردمی برای مناطق محروم و کم‌برخوردار در این مؤسسه جمع‌آوری می‌شود. معتقدم قهرمانان و مدال‌آوران ورزشی در قبال مردم خود یک‌سری وظایف اجتماعی دارند که با توجه به روحیات‌شان باید آنها را انجام دهند. من چند نفر از قهرمانان کشتی از جمله کمیل قاسمی، احسان لشکری، اصغر بذری، عباس طحان و... به همراه چند نفر از هنرمندان در این خیریه فعالیت می‌کنیم.

شرایط مردم سیل‌زده جنوب شرق ایران چگونه است؟

درخصوص وضعیت سیستان و بلوچستان باید تأکید کنم که مردم این منطقه در شرایط خیلی سختی به سر می‌برند. من تجربه حضور در مناطق سیل‌زده گلستان، لرستان و فارس و همچنین مناطق زلزله‌زده کرمانشاه را داشتم منتها شرایط سیستان و بلوچستان حاد است و مردم به شدت تحت فشار هستند. آنها قبل از اینکه سیل هم بیاید با مشکلات زیادی دست و پنجه نرم می‌کردند. یک سال و نیم است که ما در این منطقه فعالیت می‌کنیم و در این مدت سعی کردیم وسایل و اقلام مورد نیاز بانوان و به‌ویژه کودکان را به دست‌شان برسانیم چرا که اغلب کودکان در این مناطق از سوءتغذیه شدید